

ಯೇಸುವಿನ ಕುರಿತ ಇನ್ನೊಂದು ಧೃತಿ (ಯೋಹಾನ 16)

“ಅದಕ್ಕೆ ತಿಷ್ಯರು - ನಿನು ಹೇಳುವ ನಂಗತಿಯನ್ನು ಈಗ ಗೂಡಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ ಸ್ಥಾಪಿತಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತೀರುತ್ತಾನ್ನಿ; ನಿನು ಸಮಸ್ತವನ್ನು ತಿಜದನೆಂದೂ ನಿನಗೆ ತ್ವರ್ತಿ ಮಾಡ ಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಈಗ ತಿಜಯಿತು; ಇದಲಂದ ಸಿನ್ಹನ್ನು ದೇವರ ಬಜಯಿಂದ ಬಂದವನೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇವೆ ಅಂದಿಂದಕ್ಕೆ ಯೇಸು ಈಗ ನಂಬುತ್ತೀರೋ? ನೋಡಿಲಿ, ಸಿನ್ಹಿಲ್ಲ ಒಬ್ಬಾಜ್ಞನು ತನ್ನ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಜರುಹಿಂಬಿಂದಿ ನಿನ್ಹನ್ನು ಬಂಣಗನಾಗಿ ಜಡುವ ಕಾಲ ಬರುವದು, ಈಗ ಬಂದಿದೆ ಆದರೆ ನಾನು ಬಂಣಗನ್ನಲ್ಲ, ತಂದೆಯು ನಿನ್ನ ನಂಗತ ಇದ್ದಾನ್” (ವರ್ಜನಿಗಳ 29-32).

ಯೇಸು ತನ್ನ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಎದುಲನುವ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಅಪ್ರೌಷ್ಟಲಲಿಗೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಗೂಡಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವದಿಲ್ಲ ಅಂದನು. ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಧ್ಯವಾಗದ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಸಾಮ್ಯರೂಪದಲ್ಲ ಮಾತನಾಡುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬದೇ. ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸಬೇಕಿದ್ದ ನಂಗತಿಯು ನೆರವೇರುವ ಸಮಯವು ಬಂದ ಕಾರಣ, ಯೇಸು ಅವರು ರೊಂದಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಯೇಸುವಿನ ಮರಣದ ಜಲಣಾಮವನ್ನು ಅವರು ಎದುಲನಬೇಕಿದ್ದಲಿಂದ, ಯೇಸು ಅವರೊಡನೆ ನರಭವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಯಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಈ ನರಭವಾದ ಮಾತನ ಸಿಬಿತ್ತವಾಗಿ, ಆತನೆಂದಿಗೂ ತನ್ನ ಅಪ್ರೌಷ್ಟಲರೊಂದಿಗೆ ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಧ್ಯವಲ್ಲ. ಆತನ ವಾಗ್ಧನದಲ್ಲಿ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿನ ಕಾಯೆಮಾತ್ರ ಒಳಗೊಂಡಿರದೆ, ಪವಿತ್ರತ್ವನು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳು ನಿಕಾ ಒತ್ತಕಟನೆಯನ್ನು ಆತ್ಮನು ತಂದಾಗ, ಅವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ದೇವರ ಮುಂದಿನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅಲಿಯುವ ನಾಮಧ್ಯೇ ಹೊಂದಿದರು.

ಯೇಸುವಿನ ಈ ಜಡೆಯಲ್ಲ ನರಭತೆಯನ್ನು ಅಪ್ರೌಷ್ಟಲರು ಗಮನಿಸಿದರು, “ನಿನು ಹೇಳುವ ನಂಗತಿಯನ್ನು ಈಗ ಗೂಡಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ ಸ್ಥಾಪಿತಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತೀರುತ್ತಾನ್ನಿ; ನಿನಗೆ ತ್ವರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಈಗ ತಿಜಯಿತು; ಇದಲಂದ ಸಿನ್ಹನ್ನು ದೇವರ ಬಜಯಿಂದ ಬಂದವನೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇವೆ ಅಂದರು” (16:29). ಯೇಸು ಅವರಿಗೆ ತಿಜಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಜಲಶ್ವಾಳ ವಾದವು ಎಂದು ಅವರು ಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಆತನು ಈಗ ತಾನೇ ಮಾತನಾಡಿದ ನಂಗತಿಯ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಅವರುಗಳ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಅಪ್ರೌಷ್ಟಲರಿಗೆ ಇದು ಯೇಸುವಿನ ದೈವಿಕತೆ ಎಂದು ಮನಸವಾಯಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಯೇಸು ಈಗ ತಾನು ಮಾಡಲಾದ ಕಾಯೆಗಳಾಗಿ, ಹಾಗೂ ಆತನು ತಂದೆಯಿಂದ ಬಂದವನು ಎಂಬ ವಿಜಾರದಲ್ಲ ಅವರ ಅಲಕೆ ಏನು ಎಂದು ತಿಜಯಲು ಅಹೇಳಿಸಿದನು, ನಿಂತು ನಿನ್ಹನ್ನು ನಂಬುವಿರಾ? ಹುದು ಅವರುಗಳು ಅಲಿಯಬೇಕಿದ್ದ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಜಾರಗಳಿದ್ದವು. ಅವರು ಎದುಲನಾರುವ ನಂಗತಿಯನ್ನು ನಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರ ನಂಜಕೆಯು ಬಲವಾಗಿರಿಲ್ಲ. ಅವರ ನಂಜಕೆ ಹಾಗೂ ತಿಳಿವಜಕೆ ಬಲಹಿಂನವಾಗಿದ್ದಲಿಂದ,

ಅವರು ಅನೇಕ ಹಲ್ಕೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡಬೇಕಿತ್ತು.

ನಾವುಗಳ ನಂತೋಳಣಿಗಾಗಿ ಏಂಬ ವಿಜಾರಣನ್ನು ಯೀಂನುವಿನ ಜಣೆಯ ಮಾಲಕ ಅಲಯುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ನಾವು ಏನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಆತನು ನೇರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದನು

ನಷ್ಟ ಯೀಂನುವು ದೈವಿಕ ರಕ್ಷಕನಾಗಿ ನಷ್ಟಿಂದಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಯೀಂನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಜೀಳಿಂಧಿಸುವ ಕ್ರಿಸ್ತನೇ. ಆತನು ತನ್ನ ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ, “ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾಮ್ಯರೂಪವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡುವದಿಲ್ಲ” ಅಂದನು (16:25). ಅವರುಗಳ ಮುಂದೆ ಅನುಭವಿಸಣಿಕ್ಕಿದ್ದ ನಂಗತಿಗಳ ಕುಲತು ಅವಲಿಗೆ ನೊಮ್ಮೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮನವಲಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಹಿಂದೆ ಅವರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತಿಪಾದ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾಮ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿತ್ತಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬದಲಾದ ಕಾರಣ ಅವಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಮುಂದಾದನು.

ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವದೇ ಯೀಂನುವಿನ ಮುಖ್ಯನೇವೆಯಾಗಿತ್ತು. ಪರಲೋಕದ ನಂಬಾಜಾರವನ್ನು ಹಣ್ಣಣದಿಂದ ಹಣ್ಣಣಕ್ಕೆ ನಾಲಿದನು. ಮಾರು ವರ್ಣಗಳ ಕಾಲ ತನ್ನ ಅಪೋಸ್ತಲರೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದನು. “ಶಿಷ್ಯನು” ಅಂದರೆ “ಕರ್ತಾಯಿವವನು” ಎಂಬ ಅರ್ಥ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಿಧ್ಯಾರ್ಥಿ ಎಂಬಿಡು ವಾಕ್ಯದ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಪ್ರತಿಕಿರ್ಣಿಪು ಕಲಪು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವನು. ಯೀಂನುವಿನ ಶಿಷ್ಯರು ಶಿಳಿಂಧವಾಗಿ ಕರ್ತಾಯಿದೆ ಹೇಳಿದರೂ, ಕರ್ತನು ಅವರನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತೇಂದೆ ಇದ್ದನು. ಆತನು ನಮಗೂ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತಾಯಿವರಾದರೆ, ಯೀಂನು ತಾನು ಉಪದೇಶಿನುವದನ್ನು ಮುಂದುವರೆನುತ್ತಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯು ಹಲಹೂರಣ ತೆಯನ್ನು ಅವಲಂಜಸಿರುತ್ತದೆಯೇ? ಇಲ್ಲ, ಯೀಂನುವನ್ನು ನೆತ್ಯಾದಿಂದಲೂ, ನಂಜಕೆಂಬಿಂದಲೂ ಅನುಸರಿಸುವದಲಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಆತನು ನಹನೆಯಂದ ಕಾಯುತ್ತಾನೆ

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಯೀಂನು ನಷ್ಟ ದೈವಿಕ ರಕ್ಷಕನಾಗಿ ನಹನೆಯಂದ ಕಾಯುತ್ತಾನೆ: ಆತನು ಯಾವಾಗಲು ಕಾಯಿವ ಕ್ರಿಸ್ತನೇ. ಯೀಂನು ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ, “... ಈಗ ನೀವು ನಂಬುತ್ತಿರೋ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು” (16:31). ಯೀಂನುವಿನ ಮರಣವನ್ನು ಅವರು ನೋಡುವಾಗೆ, ಅವರಿಂದ ಮಹಾಭಯವು ಉಂಟಾಗುವದೆಂದು ಆತನು ಅಲಿಪಿದ್ದನು. ಇದ್ದಲಿಂದ ಆತನು “ನೋಡಿಲಿ ನಿಮ್ಮಿಳ್ಳ ಒಬ್ಬೊಬನು ತನ್ನ ತನ್ನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಜರುಹೊಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಒಂಟಿಗನಾಗಿ ಜಡುವ ಕಾಲ ಬರುವದು ಈಗ ಬಂದಿದೆ” ಅಂದನು (16:32).

ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ನಾವುಗಳು, ಅಪೋಸ್ತಲರ ಬಗ್ಗೆ ಯೀಂನು ಸಹನೆ ಕಳಕೊಳ್ಳುವನು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿನಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಮಾರು ವರ್ಣಗಳ ಕಾಲ ಅವರು ನಂಬುವಂತೆ ಯೀಂನು ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಅವಲಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅದಾಗ್ನ್ಯ, ಆತನು ಮಹತ್ತರವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತೋಳೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಮಯವು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಆತನ ಮಹಾ ನಂತರ ದಿನ - ತಾನು ಯಾವ ಅಪೋಸ್ತಲರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ನಮಯವನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದನೋ, ಅವರೆಲ್ಲರು ಜರುಹೊಗಿ ನಮಯವಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಜಿತ್ತಿಂದ ಮಾಲಕವಾಗಿ, ನಾವುಗಳ ಆತನನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಲಿತು, ಆತನನ್ನು ನಂಬುವವರಿಗೆ, ಆತನು ನಹನೆಯಂದ ಇರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹೆತ್ತನು ಆತನನ್ನು ಅಲಯಿನೆಂದು ಹೇಳಿದ ನಂತರವು ಯೀಂನು ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಅಂಗಿಳಿಕಲಿಸಿದನು, ಹಾಗೆಯೇ ಇತರೆ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ನಹ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಅಂಗಿಳಿಕಲಿಸಿಕೊಂಡೆನು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ನಹ ಆತನನ್ನು ತೋರಿದು ಹೊಗಿದ್ದರು.

ಅವರಿಗೆ ಆತನು ಏನು ಮಾಡಿರುವನೋ, ಅದನ್ನೇ ನಮಗೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾನಸಾಂತರಬಿಲ್ಲದ ಜೀವಿತಗಳೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಯೀಸುವಿನ ಮತ್ತು ಆತನು ನಿಂದುವ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅಡಜಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಯಾದನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಅವನು ಮಾನಸಾಂತರ ಹಡಲ್ಲ. ಮಾನಸಾಂತರಬಿಲ್ಲರವನು, ನಿಲ್ಲಣೆಯನ್ನು ಕಡಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಯಾದನು ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ತಾನೇ ನಿಖಿಲಸಿಕೊಂಡನು, ಅದ್ದಲಿಂದ ಫಲಿಲ್ಲದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಮಾನಸಾಂತರಹಡವನು ಕ್ರಿಸ್ತನಾಱುವ ನಿತ್ಯವಾದ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಸೇರುವನು.

ಆತನು ಹೋಲಿದೆ ಮುನ್ನಿಡುಪುತ್ತಾನೆ

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಧೈವಿಕ ರಕ್ಷಕನಾದ ಯೀಸು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಳಣುತ್ತಾನೆ. ಯೀಸು ನಂಜಗನ್ನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಿರುವನು. ಹೊಂದು ಆತನ ಶಿಷ್ಯರು ಆತನನ್ನು ತೊರೆದು ಹೊಳಗೆಯರು, ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ಒಂಟಗನನ್ನಾಗಿ ಜಡುವರು ಎಂದು ತಿಂದರೂ, “ನಾನು ಒಂಟಗನಲ್ಲ; ತಂದೆಯ ನನ್ನ ನಂಗಡ ಇದ್ದಾನೆ” ಅಂದನು (16:32). ಆತನ ಹತ್ತಿರದ ಸಹಜರರು ಸುರಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಆತನನ್ನು ತೊರೆದು ಹೊಳಗೆಯರೂ, ಆತನಿಗೆ ನೇಮಕವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಾನು ನೆರವೇಲಿಸಲು ಮುಂದಾದನು. ಆತನ ಸರ್ಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲ ತಂದೆಯ ಆತನೊಂದಿಗಿದ್ದನು. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಹಾಷಕಾಗ್ರಿ ಯೀಸು ತನ್ನನ್ನು ಯಜ್ಞವನನ್ನಾಗಿ ಅಹಿಂಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ತಂದೆಯು ಆತನೊಂದಿಗಿರಿಷಲ್ಲ; ಯೀಸು ಒಬ್ಬನೇ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಯೀಸು ನಮ್ಮ ಹಾಷಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ತಂದೆಯು ಮಗನಿಂದ ದೂರವಾದನು (2 ಕೊಲಂಧ 5:21). ಯೀಸು ತಂದೆಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಒಷ್ಟಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಶೇಳೆಲಿಸಲು ಹಿಂಜಿಲಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಆತನಿಗೆ ಯಾರ ನಹಾಯವೂ ಅಗತ್ಯವಿರಿಲ್ಲ.

ನಮಗಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹೊಳಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅಡ್ಡಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಆತನು ಯೆರೂನಲೇಖಿಗೆ ಹೊಗಿ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಎದುಲಿಸಲು ನಜ್ಞಾಗಿದ್ದನು. ಆತನನ್ನು ನಂಬುವರ ಹಿತಕಾಗ್ರಿ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡಲು, ಆತನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು.

ಮುತ್ತಾಯ

ಯಾವ ವಿಧವಾದ ರಕ್ಷಕನನ್ನು ನಾವುಗಳು ಹೊಂದಿದ್ದೇಬೇ? ನಾವು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಎದಲನುವರಂತೆ, ನಮಗೆ ನರಭಾಗಿ ಬೋಧಿಸುವ ರಕ್ಷಕನು ನಮಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾವುಗಳು ಆಳವಾದ ತಿಳವಜಾಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವರಂತೆ ನಹನೆಪುಳ್ಳವನು ಆತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸರ್ಕಲ ಅಪಾಯ ಹಾಗೂ ಚೇದನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು ಆತನೇ. ನಾವು ಆತನನ್ನು ತೊರೆದರು, ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ತಿರಸ್ತುಲಿಸುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅನಾಹಯಕರಾಗಿರುವಾಗ ಆತನು ಒತ್ತಾಯಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಆತನ ನಂಗಡ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಈ ವಿಶೇಷವಾದ ರಕ್ಷಣೆಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದನು. ಆತನು ನಮಗೆ ಬೋಧಿಸಿ ನಹನೆಯಿಂದಿರುವನು, ತಡುಮಾಡಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿತ್ಯಜೀವಕ್ಕೆ ನಡೆಸುವನು. ನಾರಾಂಶಚೇನಿಂದರೆ ನರಭಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ನಂಬಿಗಿನ ವೇದನೆಹಡುವ ಹಾಗೂ ನಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನಡೆಸುವ ರಕ್ಷಕನು ನಮಗಿದ್ದಾನೆ.

“ಸಿಷ್ಟೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನು ತನ್ನತನ್ನ ನ್ನಳಕ್ಕೆ ಜರುಗಿಹೊಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಒಂಟಗನಾಗಿ ಜಡುವ ಕಾಲ ಬರುವದು, ಈಗ ಬಂದಿದೆ. ಅದರೆ ನಾನು ಒಂಟಗನಲ್ಲ, ತಂದೆಯು ನನ್ನ ನಂಗಡ ಇದ್ದಾನೆ” (ಯೋಹಾನ 16:32).

“ಆಗ ಶಿಕ್ಷರ್ಲೆಯ ಆತನನ್ನು ಜಣ್ಣ ಬಡಿಹೊಳದರು” (ಮಾತರ್ 14:50).

“ಸುಮಾರು ಮೂರು ಕಂಟಿಗೆ ಯೀಂನು ಏಂ, ಏಂ, ಲಮಾ ನಬಕ್ಕುಸಿಂ, ಅಂದರೆ ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ಯಾಕೆನನ್ನನ್ನ ಕೈಜಣ್ಣಿಂ ಎಂದು ಮಹಾಭಾಷಿಯಂದ ಕಾಗಿದನು” (ಘರತ್ 27:46).